

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 8. dec. — Danes je praznik Brezmadežnega Spočetja Marije Device. Drevo bo v naši cerkvi lepa slovesnost sprejema novih članic v Dekliško Marijino Društvo, ki bodo vanjo sprejete najstarejše deklice Društva sv. Neže. Ta slovesnost je za naša dekleta velikega pomena, kajti v D. M. D. se sprejemajo samo dekleta, ki živijo v vsakem oziru zgledno in vzorno.

— Božični prazniki so pred nami. O Božiču je v tej deželji lep običaj, da se ljudje obdarjajo z božičnimi darili. S tem kažejo svojo ljubezen do obdarovancev. Za izkazovanje ljubezni do bližnjega ni primernejšega časa, nego je čas božičnih praznikov, ko obhajamo spomin na rojstvo Njega, ki je Vzor ljubezni do bližnjega. Z božičnimi darili so bogato založene vse trgovine. Priporočati je, da kupite božičnih daril pri trgovcih, ki čutijo z vami, in to so kajpada naši slovenski trgovci. V prvi vrsti vam pripočamokomaj trdimo, ki imajo oglase v Am. Slovencu.

— Smrtna kosa. Rojkinja Barbara Ottowitz, stara 65 let, je umrla včeraj (torek) zjutraj po desetdneški bolezni v hiši svojega sina Johna, 1704 Highland Avenue. Pokojnica zapušta dva sina, Johna in Matthewa Ottowitz, ter eno hčer, ženo g. Josipa Ivetza, 40-letnega tajnega policista jolietškega. Pogreb se bo vršil jutri (četrtak) dopoldne, ob poldevtilih ob črna sv. maši v naši cerkvi sv. Jožefa, na kar odpeljejo truplo na slovensko pokopališče. Sorodnikom naše sožalje, a pokojnici svetila večna luč!

— Na potu okrevanja. Žrtve požara, ki je predzadnji torek uničil John D. Strutzlovo garažo, se nahajajo na potu okrevanja. Tudi naša mlada rojka Andrew Strutzel in Harry Bahor, ki sta bila najhujše opečena, sta srečno prestala nevarnost pohabljenja vsled zadobljenih poškodb.

— G. Jerry Lavrič, gostilničar na Ruby St., je v turek padel raz voz in si zlomil roko, ko se mu je splazil konj.

— Mestni zdravstveni departament je zasledil studenec, ki je nedavno povzročil deset slučajev vročinske bolezni. Dotični studenec izvira iz votline starega kamenoloma bla severno od Ruby streeta blizu Bluff streeta. Voda, curlajoča skozi kamenje, pomešana z odpadki in smetmi, se je nabirala v žlebu iz starega pleha, zarjavlega in umazanega. Analiza ali razkrojba vode je pokazala, da je tista voda polna bakterij. Policija bo gledala na to, da v prihodnje ljudje ne bodo zajemali vode iz dotičnega studenca, ki je povzročil zadnjih deset slučajev vročinske bolezni, kakor poroča mestni zdravstveni departament.

— Plavž št. 3 v jolietški tovarni Illinois Steel-družbe, ki zadnje tri tedne ni bil v obratu zaradi potrebnih poprav, boče zopet zaposlaval tekem tega tedna. Nepravčasna doposlavev nezgodljivih opeke za plavževno notranjost je zakasnila začetek zopetne delovrše v plavžu, ki ga popravlja nad petdeset mož.

— Kongresnik Ira C. Copley je naznanil v nedeljo v Washingtonu, da se pridruži zopet republikanski stranki v kongresu. Izvoljen je bil kot nominiranec progresivne stranke.

— Država Illinois mora plačati stroške za pravdo proti črncu "Joe Chicken" Campbellu, ki je bil predzadnji ponedeljek obsojen k smrti na vislicah zaradi umora gospe Odette Allen, so-proke bivšega ravnatelja državne kaznilnice v Jolietu. Neki državni zakon z dne 29. jun. 1885 predpisuje, da "mora država plačati vse pristojbine in stroške, nastale iz sodnega postopanja proti kaznjencem za zločine, izvršene v kaznilnici", ki jih je imel dotedaj plačevati okraj (county) v enakih slučajih. Stroški pravde proti Campbellu znašajo \$1,467.80.

— Jolietška požarna izguba za leto 1915. bo presegla vse rekorde. Požarna škoda, preseljena na \$200,000 v J. D. Strutzlovi garaži in Bert Stephonovih blagovnih skladiščih, je povzročila skupno letošnjo požarno škodo na \$375,375. Ta vsota presega rekord prejšnjih let za \$125,000.

— Častni sistem (Honor System), ki sta ga uvedla v državni kaznilnici v Jolietu guvernere Dunne in bivši warden Edmund M. Allen, boče odpravljen, ker se ni obnesel, ker je "zastarel in poguben", kakor pravi sedanji warden Zimmer.

Eveleth, Minn., 6. dec. — Slavno uredništvo A. S.! Zopet nekaj iz tukajšnje okolice. Adventni čas je zopet tu, in z adventom je priromala neprijubljena starica zima s snežnobelo obleko. Mrza pa ni še hudega, kar je nekako čudo v tem kraju mrzle Minnesote. — Z delom je srednja reč; za služi se pa bore malo, za sproti. — Naši lovci v tem kraju imajo tudi srečo; marsikateri "moose", srnjak, dolgouhi zajec, ali zmiraž gladni volk mora pustiti nikdar varno življenje, v veliko veselje lovčev in njegove malhe. — Nekaj častivrednih žensk oziroma

Slovenkam v Ameriki, in v starem kraju ljubljani mir drugo leto! Pozdravim se vse čitatelje in čitateljice tega lista. Tebi, list, pa veliko novih naročnikov in predplačnikov.

Eden iz So. Chicago.

SLIKE IN ČRTICE Z BOJIŠČ.

(iz "Domoljuba")

Trpljenje slovenskega ranjenca.

Budimpešta, 17. sept. 1915.

Draga sestra!
Tvojo karto sem dobil. Krasn je, in vedno lepša se mi zdi pesem o Soči. Danes nadaljujem popis svojega vojnega življenja. Zdej Ti tole povzročim opisem; ustmeno bom povedal karveč.

19. junij. Zjutraj ob štirih odhod iz vojne bolnišnice. Hodili smo celo dopoldne; med potjo smo pa tako prosili po hišah, kot na Kranjskem beraci o Vseh Svetih. Kar po 10 jih je letelo v eno hišo. Lačni smo bili zelo; ljudje so nam radi dali, ako so le imeli. Ko bi Ti vedela, kakšen kruh so imeli to leto v Galiciji, se razjokaš. Oh eni uri pridemo na kolodvor v Obertinu. Kar nas je peš hodilo, nas je bilo nad 300; z vozovi so jih pa več pripeljali, tako da je bil poln vlak. To so bili samo ranjenci od enega dne. Vlak nas je hitro potegnil proti Kolomeji. V vsakem vozu nas je bilo 35; tako smo bili natlačeni, kot žvepienke. Kaj bo, sem si mislil, če se bom moral en dan tako voziti. No, na mojo srečo pa pride v Kolomeji v voz polkovni zdravnik in mene, ki sem bil najbolj ranjen, vzame s seboj. Samicej me spravijo na voz, da se peljem v bolnišnico. Na vozu sva se vozila dva; eden je ležal, jaz sem pa spredaj sedel. Ljudje je bilo povsod v vsaki ulici vse polno, ki so prišli gledat najnovejše ranjence. Posebno čudno se mi je zdelo, da je vsaka ženska, ki sem jo pogledal, takoj zajokala. Tako so me gledali in drug drugemu kazali, da me je postalo že kar sram in si nisem upal nikamor pogledati. Bil sem pa tudi usmiljenja vreden; roko sem imel vso golo in krvavo; toliko je bilo krvi na njej, da se ni nikjer koža videla; do kolmele je bila strašno zatekla. Na hlačah in čevlju zopet polno strjene krvi, na obrazu pa blata, da sem komaj gledal. Brada poraščena, srušjan pa tako, da bi mi skozi srjaco rebra preštel. Takega me pripeljejo v bolnico. Tu me očedijo in peljejo na posteljo. Oh, kako sem se jaz oddahnil, ko sem se vlegel na mehko posteljo; bil sem truden do smrti.

20. junij. Ta dan sem pa prestal najhujše bolečine. Eno uro sem moral poslušati zdihovalje in gledati hude operacije; pri tem sem se pa se bal, kdaj bo mene kdo zagrabil. Kar pride k meni 16letno dekle in mi prične z nekim žeblijem suvatj po rani. Tako me je že jezilo, ker se je nekako igrala z mojo rano. Ko pa prikipi moja jeza do vrhunca, pride tudi zdravnik. Roko mi denejo v mavce (gips). Kaj sem pa takrat prestal, Ti pa ne morem popisati. Dva sta me držala, da nisem iz stola padel. Deset rok je pa gips ovijalo okrog roke. To so bile bolečine. Potem sta me dve sestri peljali na posteljo. Ene je bila ves dan in celo noč pri meni; najbrž so mislili, da bom umrl, kakor je naredil marsikateri. Vročine sem imel 39,9, a se je naslednje dni znižala. Kadar sem pozneje zaslišal glas zdravnika, sem se kar stresel. Pride šest dan. Zopet nas naložijo na vozove, in hajdi na kolodvor. O, da bi se nikdar več ne vozil tak na tem vozu! Raje bi šel peš še tako daleč. Mesto je bilo vse v zastavah, ker so naši tiste dni osvojili Lvov. Na železnici sem se to pot vozil prav lepo; samo osem nas je bilo v vozu. Drugi dan ob 10. uri zvečer pridemo v Szatmar Nemeti. V vojni bolnišnici tam je vedno do deset tisoč ranjencev. Tukaj sem pa zopet veliko prestal. Da niso ravno preveč usmiljeni, ve tisti, ki je bil tam. Osem dni smo bili v tej pušavi. Deveti dan se odpeljemo v Budimpešto, kamor pridemo ravno o polnoči. Na kolodvoru nam takoj dajo čaja, kruha in cigaret; potem gremo na električno železnico, ki nas potegne do Miscarnoki Kadikorbaz. V tej bolnišnici sem bil osem tednov. Štiri tedne me je obvezovala mlada grofica, ki je prav zelo skrbela zame. Ako nisem prišel v sobo za obvezovanje, me je prišla k postelji iskat. In ko je šla proč v drugo bolnišnico, me je izročila drugi strežnici. Kakor hitro me pa ta dobi v roke, je bila rana v 14 dneh zaceljena. Potem so me dali v Kobanjo. Tam nas je bilo samo 40 in smo živeli prav prijetno samostansko življenje. Ker pa niso mogli pri roki nič opraviti, so me prestavili zopet drugam. Tukaj so poklicali na pomoč elektriko. Ako mi ta moč ne iztegne desnice, potem je tudi druga ne bo. Da bi bil že vsaj enkrat rešen teh bolnic. Več kot četr let se že valjam po madžarskih bolnišnicah in nič ne vem, kdaj bom mogel iti k svojemu polku, kamor grem rad, bom vsaj tovariše dobil. Kadar bo prilika, Ti bom opisal, kako sem krogo slutil. Moj dnevnik bo kmalu strgan. Teško se bere, kaj ne; pa ne morem lažje pisati, ker se mi tako roka trese.

Na zdari! Te najsrčneje pozdravlja Tvoj brat Tone Mrak, (načelnik šentvriškega "Orla").

Slutnja...

Jernej Vombergar pri 17. pp. naznanja svojemu prijatelju, kako je bil rešen:

Dragi prijatelj! Danes smo imeli vesel dan — tukaj na polju groze in smr-

ti. Ššli smo se nekdanji prijatelji: jaz, Peter in Majčev. Pošljali smo skupne pozdrave na vse strani. Bili smo jako veseli, kajti ravno danes je leto, ko smo bili vsi skupaj v Zalogu in do danes se nisimo več videli. Mnogo smo si imeli povedati; vsak je pripovedoval, kaj je vse izkusil; seveda več hudega kot dobrega. Ugibali smo, kje da bomo danes leto. Težko da bi bili vsi skupaj zdravi tako, kakor danes. Včeraj so nas Moskali zelo obstrleljali z artiljerijo.

Povedati moram čudovit dogodek, ki se mi je pripetil. Bili smo v kritju trije skupaj in se pogovarjali ter skrivali, da nas ne zadene kaka granata ali šrapnel. Padala je ta šara spred in zad. Kar me nekaj vzdigne in pravi, naj grem ven. Res se hitro odpravim, druga dva sta pa ostala tam. Jaz se splazim v drugo kritje, kjer je bil brški Strukelj. Komaj se vsedem, že prileti granata in sicer prav v tisto kritje, kjer sem bil poprej. Črna dim se pokadi iz nje. Eden je bil mrtev in ves razmesaren, drugi je bil sicer še živ, a poln ran in ves osmojen. Hudo je zavpil in me klical na pomoč. Jaz pa, ki sem ostal zdrav, sem poklical saniteja, da sva ga obvezala in storila, kar je bilo mogoče. Zares čudno! Ko bi bil ostal na prejšnjem mestu, bi bil zdaj tam, kjer jih je že mnogo. Zahvalil sem se Bogu, da me je obvaroval take nesreče.

Drugače se mi godi ponavadi...

Tako-le pojo naši fantje na fronti...

1. Luna sije, klad'vo bije trudne, pozne ure že. Prej neznanji Lahi zbrani meni spati ne puste.
2. Vi ste krivi Lahi vsivi — grda banda roparska. Ti b' me ran'la, če b' ne branla mene ljuba "dekenga".
3. Venjak pridi, da se vidi kje da zlodej te drži! Se prikaži ropar vražji, če 'maš kaj korajže ti.
4. Mal' se vzdigni, z roko migini, če namen 'maš semkaj prit'. Ura bije, Lah se skrije; jaz bom moral nadeni ti'.
5. K njim poglejte in povejte zvezde, kaj počne Taljan? Če ne skuša, grešna duša, da bi Janez bil pognan.
6. Če pa spava banda rjava, Bog prav lahko noč ji daj! Če mogoče v vas prit' hoče — dobro — le poskusi naj!

"Kako sem bil ranjen..."

Dunaj, 7. oktobra 1915.

Ivan Grad popisuje staršem svoje doživljaje:

"Ljubi starši! Sedaj imam lepo prilobnost, da Vam malo razložim, kako je na bojišču in kako je bilo v začetku septembra do časa, ko sem bil ranjen.

V noči zadnjega avgusta sem stal na straži pri naših žičnih ograjah. Bilo je že precej hladno. Kar pridejo naši pionirji in razrežejo žice. Takoj sem vedel, da bo treba zapustiti zakope, kjer smo čepeli in čemeli kakih 6 tednov. Imeli smo vsak svoj brolj v zemlji. Proti jutru, ko se vzdudi Korčbov Ivan, mi povem, da bomo napadli sovražnika. Rekel mi je: "Spet ga bomo nakresali!" In res. Zjutraj pride naš narednik in zakliče: "Fantje! Danes bomo Rusu zopet pokazali, kaj znamo." Mi gremo na to nekoliko nazaj, da napravimo prostor nekemu ogerškemu bataljonu. Ob devetih je vname boj. Začela je naša artiljerija, ki je obsipala Ruse s težkimi granatami in šrapneli, tako da se je kar zemlja tresla. Tudi ruski šrapneli so pokali, pa bolj redko. Sodni dan je tukaj, sem si mislil. Kmalu pa začne tudi infanterija. Naš prapor je bil za rezervno. Prvi dan Rusov nismo poglali iz zakopov; ponoči se je malo umaknil. Drugi dan smo se zopet začeli plaziti naprej. Padale so granate in šrapneli. Marsikdo je tukaj obležal. Proti noči pridemo do ruskih zakopov. Bilo je vse razbito; tuintam so ležala mrtva trupla Rusov. Narednik nam pove, da ostanemo to noč v ruskih jarkih. Ponoči se je tam daleč slišalo vpitje "hura!" Zjutraj okoli 9. ure se je vdalo precej Rusov. Povelje se je glasilo: "Naprej!" Pred nami je bil velik hrastov gozd, kjer je bilo vse razbito in polomljeno. Padale so granate. Ko proderemo do nekega griča, smo bili zopet v ognju šrapnelov; več mož je obležalo. V neki koruzi smo se spustili na tla ter grebli jarke. Pa pribrenči šrapnel, se razpoči... nehal sem kopati. "Ranjen sem," pravim tovarišu, ki me je takoj obvezal in peljal na bližnje-obvezovališče, kjer je bilo že veliko ranjencev. Odpeljali so nas z vlakom v Debrecin. Tukaj sem bil 9 dni. Sedaj sem na Dunaju, kjer so mi vzeli kroglo iz rane.

Vojakova oporoka pred bojem.

Vojak Anton Knaf, gostilničar v Velikivasi na Koroskem, se pismeno poslavlja od svoje družine:

Draga žena! Predvsem Vas vse skupaj lepo pozdravim; otročice in posebno Tebe, draga žena! Naznanjam Ti, da danes zopet gremo dalje v B. na bojišče, da se bomo borili za domovino. Žalosten dan imam danes, ker ne vem, če se bomo še kdaj videli. — Draga moja! Skrbi za dom in za mladi; uči prav pridno moje ljube otročice. Vi otročiči pa ubogajte skrbno in ljubo mamico in nikar je ne žalite. Bodite pridni in pobožni! Te nauke Vam pošiljam. Draga žena! Drži jih ostro, da bodo hodili v cerkev in molili

Po bolezni.

Nedavno smo prejeli sledeče pismo: "Kakor veste, vas sem vprašala, kje bi lahko kupila Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina. Baš tedaj ga je prejel g. J. Hrabak in sedaj ga kupujem od njega. To je res prav dobro zdravilo. Dvomim, ali bi po tako resni želočni bolezni, kakor je bila moja, še mogla danes hoditi, kajti slabotna sem bila kakor novorojenček. Mrs. Agnes Dobias, Maynard, Ohio." V slabosti po resni bolezni je bilo Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino vedno uspešno kot najboljšje krepijo. Prepreča zapoko droba ter ga krepi in čisti. Pri boleznih v zvezi z zapoko ali telesno slabostjo se lahko zanesete na ta pripravek. Cena \$100. V lekarnah: Jos. Triner, izdelovatelj, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago.

Koliko zaslužijo "naravna čudesa"?

V Londonu je znanih že zopet več slučajev, da plačujejo ravnatelji raznih zabavišč zelo visoke plače "naravnim čudom", ki vstopijo v njih službo. Tako je vžival zadnje tedne visoko plačo Johnny Trundley, znani "debeluhar". Tega otroka edina zasluža je, da tehta v tarosti 6 let 80 kg. ter meri čez prsa 44 palcev in je tako močan, da vzdigne vsakega odraslega človeka. Temu dečku so plačevali v londonskem predmestju 200 mark na teden, sedaj mu pa plačuje Moss že 800 mark. Tako dobi otrok letno 40.000 mark, torej več, ko vsak minister. Nič slabše niso plačani drugi umetniki take vrste. Tako ima nekdo tedenski 6000 mark plače.

Če potrebujete zdravila za nadgrajenje telesa pri revmatičnih ali nevralgičnih bolečinah, pri oteklinah in izvinkih, pri mišični slabosti, izberite Triner's Liniment. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c. — Adv.

Kašelj in hripavost

prideta z mrzlim vremenom, ter jih je težko odpraviti. Njihovo zdravljenje zahteva hitre pomoči in rabo kakega zanesljivega zdravila.

SEVERA'S Balsam for Lungs

(Severov Balzam za Pljuča) se rabi pri zdravljenju prehlada, kašlja, hripavosti, vnetja sapnika in oslovskega kašlja že preteklih pet in trideset let. Je zelo izborni tešilni pripravek. Njegovo rabo priporočamo vsem — mladim in stariim, otrokom in odraslim. Cena 25 in 50 centov.

"Imel sem hudi kašelj," piše g. Frank Vacha, iz Elk River, Minn. "ter sem kupil steklenico Severovega Balzama za Pljuča in predno sem ga porabil celo steklenico, je kašelj popolnoma izginil. Jaz sem 63 let star ter se zdreva gočutim."

Kupite SEVEROVE PRIPRAVKE od vašega lekarnarja.

Zavržite nadomestitve. Ako vas lekarnar ne more zaloziti, naročite jih od nas.

ZAPEKA, medla glavobol, otrdelje, motica, jetrne pri-
trdelje, sluznica in žalčnica se vsaj
zdravljeno, ako se rabijo kakor
navedeno v navodilu

SEVERA'S Liver Pills
(Severove Jetrne Kroglice). Cena 25c.

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Ako želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebno ali pa pismeno. Vse vloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad
\$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, predst.
CHAS. G. PEARCE, kaitir

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP proti žezi - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepcilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill

Telefoni Chl. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914
Tiskov. v drž. ill. 14. maja 1915

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill
Tajnik.—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik.—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe naj pošljejo na 1. porotnika.

PRISTOPILO ČLANI.

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Frank Klenovšek, Frank Skedelj, Frank Urankar, Paul Havidich, Josip Havidich, Mathias Ogrady, Josip Verbich.
K društvu št. 10, South Chicago, Ill.: Paul Ivanich, Josip Petrak.

Bradley, Ill., 5. dec. — Naznanjam članom in članicam Društva sv. Družine št. 4 v Bradley, Ill., da bo imelo dne 12. decembra društvo svojo letno sejo in volitev novega odbora. Zato so prošni vsi člani in članice, da se seje udeležijo, ker drugače zapadejo kazni en dolar, kateri se ne vdeleži, izvemši poseben vzrok opraviči to kazni. Kar se sliši, da bodo naše vrle članice napravile veselico v korist društva. Veselica bo na Silvestrov večer. Torej vsi člani in članice, na veselo snidenje v Standoher Hallu, ker zabave in prigrižka in dobre pijače ne bo manjkalo; in tudi za take, ki se radi vrtijo, bo preskrbljeno. Zleč obile udeležbe, pozdravljam vse članice in članice Društva sv. Družine in jim želim še mnogo uspeha v prihodnjem letu.
John Zajc, tajnik.

Ottawa, Ill. — Naznanja se od D. S. D. št. 5 Ottawa, Ill., da je imelo svojo letno redno sejo dne 5. decembra ob lepi udeležbi članstva. In na tej glayni seji si je izvolilo novi odbor za bodoče leto 1916:
Predsednik, Math Bayuk, 528 La Fayette St.
Podpredsednik, John Hlenich, 1130 Chestnut St.
Tajnik, Marko Wolovec, 528 La Fayette St.
Zapisnikar, Martin Hren, 823 Michigan St.
Blagajnik, John Bayuk, 713 West Washington St.
Prvi nadzornik, John Lubšina, 1115 Canal St.
Drugi nadzornik, Jakob Simonič, 713 W. Washington St.
Tretji nadzornik, Franc Remšak, 833 Michigan St.
Bolniški odbor, John Deleja, 833 Michigan St.
Vratar, Nik Kozarič, 528 La Fayette Street.
Maršal, Math Gregorčič, 1006 Poplar St.

ITALIJANSKO BOJIŠČE.

(Iz "Domoljuba", 11. nov.)

O, ta Gorica!

Naprej in naprej so se zaganjale nodaše italijanske sile na postojanke okrog Gorice. S tiroskega in koroskega bojišča so jih privedli, da so mogli iznova naskakovati gorško območje. Kakor v drugi polovici oktobra, tako trpe tudi ta mesec predvsem one naše točke, ki zavirajo Italijanom pota proti Gorici. Od 1. novembra dalje ni minulo dneva, da ne bi slišali o ponovljenih besnih naskokih izmed Italijanov. Gorško območje, odseki pri Plaveh in na obeh straneh gore Sv. Mihaela so bili stalno v ognju. S težjimi izgubami, kakor kdaj, so bili Italijani odbiti 1., 2., 3. novembra. V teh bojih je izgubilo več italijanskih polkov polovico svojega stanja. Na Gorico so vrgli Italijani tudi veliko bomb.

Drzno junaštvo.

Ko so Lah vdrti pri Selu ob Soči v mali del našega jarka, sta dva alpinca zagrabila našo strojno puško in jo hoteli odnesti v svojo postojanko. A mlademu, hrabremu Vukobinskemu to ni ugajalo. Tekel je za njima, udaril prvega alpinca s kopitom, mu iztrgal revolver in z njim ustrelil drugega. Nato je v toči puškinih krogel zagrabil strojno puško, naložil jo na rame in pritekel z njo v naše jarke, kjer sp ga sprejeli s slava-klici. — Njegov poveljnik je seveda o vsej stvari telefonično poročal višjemu poveljstvu in ga priporočal v visoko odlikovanje, ki ga že v kratkem dobi. Tudi sicer so se Hrvti zagrebškega pešpolka št. 33 pri tem boju vrlo odlikovali.

Najhujši dnevi.

Sproti ne izvemo vseh bojnih novic, ampak samo poročilo z nekaterimi značilnimi besedami. Pozneje prihajajo podrobnosti. Tako smo čez teden dni izvedeli, da so bili dnevi okrog Vseh svetih za gorško okolico

rasu. Lah že ni več obstreljeval smotreno naših postojank, ampak iz obupa sipal ogenj in železo na vsak kvadratni meter, tudi če ni tam ne jarka ne vojaka. A vsak poizkus laške pehote, približati se le za korak Gorici — je zamen. Naša moč ob Soči je trdnjša nego kdaj prej, in ob njej se razbije vsak, še tako silen napad izdajalec.

Obstreljevanje gorškega območja je trajalo med neprestanim deževjem, uspeh italijanskih napadov vedno isti, krvavo so odbiti. A poleg mrtvih in ranjenih se udajajo cele skupine, kar je pač značilno za duh italijanske armade.

Sodba našega vojaka o Doberdobski planoti.

Doberdobska planota je že marsikatero mlado življenje ugasnila. A Doberdobska planota je za italijansko vojsko prava mesnica in klavnica v najmanj desetkrat večji meri kakor za naše vojake. Joj, koliko jih je te dni padlo in jih še pada. In tam ležijo nepokopani, tam ob naših žičnih ograjah in še spredaj. Eden pade. Pride drugi, ki hoče preko mrtveca — a še on pade na krvavega brata. Pridruži cela vrsta. Streljanje iz naših strojnih pušk in naše pehote se začne. To je prava žetev italijanskih vojakov. Padajo za vedno. Pade prva, pade druga, tretja, četrta, pade deveta, deseta vrsta. Pade na tisoče mož in mladeničev. Ko vsi obnemorejo, se od zadaj zopet oglašijo topovi, ki naznanjajo, da se borba moč z možem končuje. Premaganeč beži preko trupel lastnih bratov tja doli proti Tržiču, Ronkam in Gradišču. Bojno polje je za trenutek mirno. — A ne mine par ur, ko pridružio v gotovo smrt novi italijanski voji, ki se zaganjajo, vpijejo, streljajo, preklinjajo, rjovejo kakor besni. Naš ogenj vse pokonča in vrže na tla. To je strašno! To je slika, katere človeška roka ne more opisati. Le srce vse to občuti, ki pa ne more povedati.

Zahvala.

Podpisana, Katarina Judnich, članica Društva sv. Družine tem potom potrjujem prejem vsote \$50.00, ki mi je bila danes izplačana potom odbora društva sv. Družine št. 1, D. S. D. v Jolietu, in sicer za operacijo na appendicitis, ki je bila izvršena dne 20. sept. 1915.

Priporočamo to slavno organizacijo vsem rojakom in rojakinjam za obilen pristop.
Joliet, Ill., 6. dec. 1915.

Katarina Judnich.

Zahvala.

Spodaj podpisani, Frank Spelich, član društva sv. Družine v Jolietu, se temu društvu najiskreneje zahvaljujem, ker me isto že peti mesec podpira v moji bolezn. Zdad mi je izplačalo zopet \$24.00 za 24 dni v novembru.

Frank Spelich.

Zahvala.

Za obiskovanje odbora društva sv. Družine v Jolietu časom moje bolezn in za izplačano mi podporo \$18.00 za 18 dni se društvu in odboru zahvaljujem.

Z bratskim pozdravom

Martin Fir.

Zahvala.

Jaz, Ivan Radošević, član društva sv. Družine se iskreno zahvalim za \$15.00 bolne podpore za 15 dni i preporočam to društvu.

Ivan Radošević.

najhujši. "Saj so bili že hudi dnevi nad Gorico," piše očividec. "Saj so se že tresle hiše in zemlja in ozračje; saj so že bili tam za Sočo spopadi nepopisno srditi in grozni; toda kar smo videli in slišali in dočakali na praznik Vseh svetih in vernih duš dan dopoldne, je na daleč presešlo vse dosedanje. Dva dneva sta bila to, ki jih nihče več ne bo pozabil. Gromenje in bobnenje, blisk in ogenj, boj in smrt, to je bilo ves dan na praznik Vseh svetih in vsak trenutek 2. novembra dopoldne. Vsaka baterija ima svoje posebnosti: Eni pravijo, da laja; druga da kašlja; tretja da treska; četrta da udarja; peta gromi, druge udrihajo in zopet druge besne. Pri nekaterih se zdi, da odmeva vsa gora, da je vol tel ves hrib. Pri drugih se zdi, da treskajo cele hiše iz višine na kamenita tla. In kolika je množica topov, ki bruhajo neprenehoma ogenj, strel in smrt! — Na praznik Vseh svetih in vernih duš dan je bilo strašno. Hujše kakor je bilo ta dva dni, ne more biti več. Lilo je z neba kakor v potokih. Potoki in nebo so pomagali nam! Nebo čuva nad nami. Lah je ostal tam, kjer je bil. Res, tudi nas sta stala ta dva dneva mnogo žrtve. Toda zmaga je ostala pri nas. Ni pa zmage brez žrtve.

Boji iz obupa.

4. novembra so se bili napadi Italijanov nekoliko poglobili. Samo odsek pri Gorici in severni del Doberdobske visoke planote sta bila pod ljutim ognjem. Ponoči nato so naši odbili šest zaporednih napadov na Zagoro. Pri sedmem napadu je pometal ostanek Italijanov puške proč; ujetih je bilo čez sto mož, na bojišču pa je ležalo 800 mrtvih italijanskih vojakov.

Hujše kakor pri Orlicah ali Przemyslu.
Dvkrat se je bila bitka že nekoliko poglobila, a le zato, da zadivja še z večjo silo. Bombardiranje gorškega območja dne 1. in 2. novembra presega daleč ono pri Goricah, Przemyslu in Ar-

OGLAS IN POZIV NA NAŠE ROJAKE V AMERIKI.

Gotovo Vam je že znano iz listov, čiji, tako tudi v Avstro-Ogrski razpisano tretje vojno posojilo v svrhu pokritja vojnih stroškov.

Vam ni mogoče, da bi se v tej strašni vojni za domovino borili kot Vaši očetje, brati in prijatelji, ki radovoljno prelivajo svojo kri na ogromnih bojnih poljanah Rusije in v gorah, da odbijejo grabeljivne napade naših sovražnikov.

Iz poročil listov vsega sveta morete razvideti, s kako neprimernim junaštvom se borijo slovenski polki, katere bode zgodovina ovekovečila.

Mi, ki se nahajamo na tej strani oceana, moremo svoji mili domovini pomagati samo finančno, ako podpisemo za tretje avstrijsko vojno posojilo in pomagamo domovini, ki mora nositi veliko finančno breme, ki nas vse tlačí.

Domovina nas ne prosi miloščine, ampak nas prosi za posojilo, za katero plačuje 5½ odstotkov obresti. Kakor Vam je znano, je sedaj cena kromam nizka, ker je ves izvoz in uvoz iz Avstrije onemogočen. Pri kupu državnih obveznic vojnega posojila dobite danes Vi za dolar okoli 6 kron 50 vinarjev, medtem ko je vreden dolar v mirnih časih samo 4 krome 90 vinarjev. Za vse one, ki idejo po sklenitvi miru domov, pomeni podpisane vojnega posojila neobičajen pribitek glavnici, ker ne dobite samo 3½ odstot. obresti, ampak dobite za vsak dolar eno krono in 50 vinarjev več.

5½ odstotkov obresti.

100 kron avstrijskega vojnega posojila stane \$ 15.00
1,000 kron avstrijskega vojnega posojila stane \$150.00
V slučaju, da kdo potrebuje denar, ga more vedno dobiti po 75 od sto od kapitala od Avstro-Ogrske Banke. Istotako je mogoče obveznice vedno prodati.

Svoto, katero mislite podpisati, mora biti uplačana ali pri meni kot zastopniku Wiener Bank Vereina na Dunaju in Ljubljani, ali pri blagajniku (treasurer) od American Express Co., 65 Broadway, New York.

Ako želite, da Vam se pošljejo obveznice na Vašo obitelj v stari domovini, nam naznanite točen naslov.

New York, 20. oktobra 1915.
ALEX. von FEST,
Zastopnik "Wiener Bank Verein"
17 Battery Place, New York. — Adv.

SENO NEMŠKE DETELJE

(alfalfa), Gluten Meal, Quaker Dairy Fuel, pomaga kravam za mleko in jih ohrani zdrave in rejene. Najboljša pica za kuretino je Comeback Meal Mash. Kdor ga kupi enkrat, ga kupi zopet, ker pospešuje, da kokašiti tudi po zimi nesejo. Sena, slame, ovs, koruze, deteljne (alfalfa) sena, krompirja, repe, korenja, pese, jabolk, in čebule imamo vedno največjo zalogo v Jolietu. Naše blago garantiramo. Prodajalna je odprta do 9. ure zvečer. Govorimo tudi slovanske jezike. Chicago tel. 1223.

FOGERTY'S BIG FEED STORE,
609 N. Collins St., Joliet. 3-18

NAPRODAJ.

Prodajalna grocerije in mešanega blaga, ki se nahaja na vogalu Division in N. Center St., Joliet, Ill.; istotako poslojpa in zemljišča istotam. Blago razprodam za polovico vrednosti. Prodajam tudi blagajno (sare) in Cash register. Razprodaja se zdaj nadaljuje. Prodajam tudi dve hiši in loti na 1209 in 1209½ N. Hickory St. in eno na N. Center St. Imam 400 bales Timothy sena. Vse moram razprodati, ker se moram seliti iz Jolietu. Več povem

Chas. Simon

vogel Center and Division Sts.
dva bloke zapadno od nemške cerkve,
baš to stran Guardian Angels Home
JOLIET, ILL.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

ново mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljšje, najčistejše in tudi po zmerni ceni.

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917
Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

ROJAKI IN ROJAKINJE ŠIROM AMERIKE! PRISTOPITE K NAJVEČJEMU SLOVENSKEMU PODPORNEMU DRUŠTVU.

Društvo Sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

ŠTEV. 1 D. S. D., JOLIET, ILLINOIS.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

ODBOR ZA LETO 1915.

Predsednik.....George Stonich.
Podpredsednik.....Stephen Kukar.
Tajnik.....Jos. Klepec.
Zapisnikar.....Anton Nemanich Jr.
Blagajnik.....John Petric.
Reditelj.....Frank Kocjan.

NADZORNIKI:

Anton Šraj, Jr., Nicholas J. Vranichar, Joseph M. Grill.

To društvo sprejema v svojo sredo rojake in rojakinje iz vseh krajev Amerike, in sicer od 16. do 55. leta starosti brez vsačih ceremonij. Ne glede kje stanujete — najsi bo v Jolietu ali v katerem drugem mestu v Ameriki, k našemu društvu lahko pristopite vsi, če se skazete z zdravniškim spričevalom in plačate kar pride.

Pri tem društvu ni treba nikakoršnega potnega lista. Greste lahko kamor hočete in kdaj hočete. Samo, da točno plačate mesečnino in takoj, ko se preselite, tajniku naznanite svoj pravi naslov. Mesečnino lahko plačate za eden ali več mesecev vnaprej.

To Društvo izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsak delavni dan za 50c na mesec.

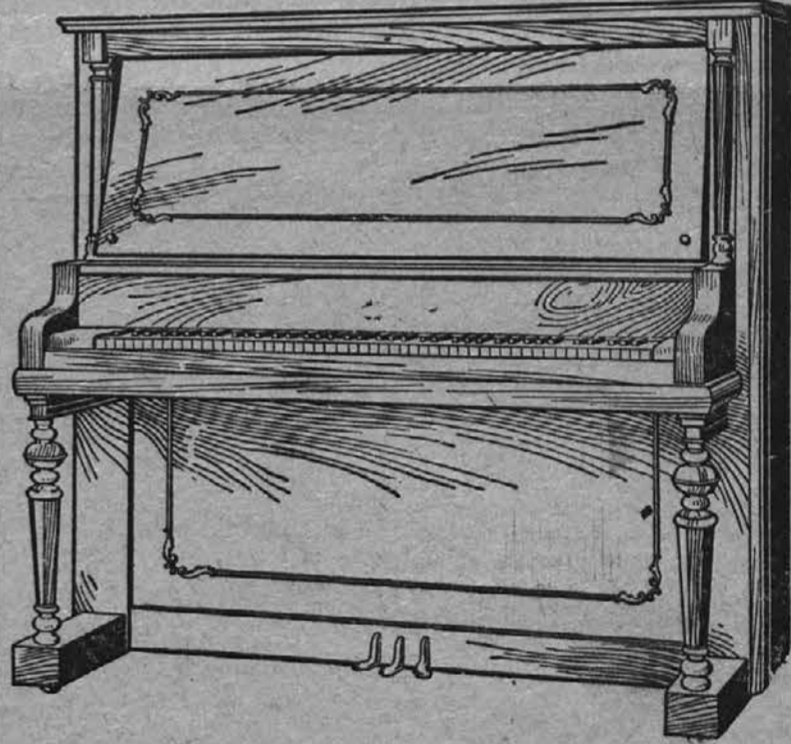
Izplačuje zavarovalnino, poskodnino in za operacije, za plačila, kakor kaže oglas gl. urada D. S. D.

Pri tem društvu ni nepotrebnih postav. Edino kar-se zahteva je, da vsak ud plača svojo mesečnino. Kazni in drugih nepotrebnosti ni nobenih v tem društvu.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo. Kdor izmed cenj. rojakov in rojakinj želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se zglati pri podpisani. Če mu ni mogoče osebno priti, naj piše za podrobnosti in navodila na:

JOSIP KLEPEC, JOLIET, ILL.

ZAKAJ NE

ZAKAJ BI NE rabili iste presodke, če kupujemo klavir, kakor kadar kupujemo druge hišne potrebščine.

ZAKAJ BI NE kupili klavirja od trgovca, ki vam nudi enoleten pouk zastoj.

ZAKAJ BI NE vzeli \$3.00 na mesec, katere morate plačati učitelju in k njim pridenite še \$2.00, pa imate svoj klavir in pouk.

ZAKAJ BI NE prišli k nam, da vam pokažemo zakaj so nekateri klavirji mnogo boljši.

ZAKAJ BI NE kupili klavirja od zanesljive tvrdke, ki je v Jolietu zadnje štiri leta prodala nad tisoč klavirjev.

ZAKAJ BI NE prišli v našo prodajalno in pregledali naše krasne klavirje, vsi 1916 Model, z zlatimi nožnimi pedelji, in krasnimi pokrovi vseh vrst.

ZAKAJ BI NE kupili Steger & Sons klavir za \$400.00, Reed & Son \$350.00, Singer \$300.00, ali Thompson Player Piano za \$375.00.

ZAKAJ BI NE izbrali že nekoliko rabljen klavir za \$135.00.

ZAKAJ BI SE NE poslužili naše posebno znižane cene in posebne ponudbe za gotov denar.

ZAKAJ BI NE plačevali po \$1. na teden, če je nemogoče vam več plačevati.

ZAKAJ BI NE kupili klavir od tvrdke, ki vam da desetletno garancijo in pa oskrbovanje.

PAUL G. BAXTER, lastnik Steger Piano Store

TRGUJE NA 307 VAN BUREN ST., JOLIET, KJER NISO STROŠKI VISOKI. TA PRODAJALNA DAJE GODBEN POUK ZASTOJ. ODPRTO ZVEČER DO BOŽIČA.

KJE JE JOS. NEMANICH IZ BE-

reče vasi (p. d. Paučnikov) št. 29? Pred nekim časom se je nahajal v Bisbee, Arizona. Kdor ve zanj naj mi njegov naslov pošliti blagovoli, ali mi naj sam piše. Anton Nemanich, 1000 N. Chicago St., Joliet, Ill. ufn

SALUNA SE ODDASTA V NAJEM z novim letom, in sicer na voglu Jackson & Indiana sts. ter na 209 Indiana st., samo en blok od Slovenske cerkve, izmed najstarejših in najboljših salunov v Jolietu. Osebno vprašati: Jos. Stukel, 209 Indiana st., Joliet, Ill.

V SLUŽBI KALIFA

Zgodovinski roman iz časov hrvatske telesne straže v Španiji.

Hrvatski spisatelj Dr. Veliimir Deželić. Poslovenil Starogorski.

(Dalje.)

Meščani pa se niso dali splašati, temveč so privlekli oblegovalne stolpe in takoj se je videlo, da pretežna večina naroda premaga in uniči berbere, ako jim nikdo ne prisikoci na pomoč.

— Kordovski nam delajo skrbi — reče Hešam ben Soliman svojemu bratu, ki se je z nadčloveško silo trudil, da bi zatajil svojo rano in bolečine.

— Prokleti Wadha el Ameri! Lahko se nam smeji, a jaz sem se nadejal, da ga vidim zvezanega pred seboj — reče Abubekr.

— Pomiri se — reče brat — kar ni, to še se lahko zgodi. Še nisom izgubljeni. Še imamo vojsko in lahko še dobimo močnih prijateljev. Sedaj je važno, da nas ti lopovje ne pobijejo v našem lastnem gnezdu.

— A časa ne smemo gubiti. — Prav imaš — odvrne brat z nekoliko bolestin glasom, vidče blede lice Abubekrjevo. Takoj ukazem izpad.

— Smelo je to in mnogo jih pade. — Druge pomoči ni, ubogi brat moj. A povej mi, ali se še lahko biješ? Ali niso tvoje rane pretežke? Nisi morda preslab, ker si izgubil toliko krvi?

— Alah nas naj čuva — je odgovoril Abubekr.

Med tem je Hešam ben Soliman šel z golim mečem do glavnih vrat in vzkliknil, postavivši se na čelo svojih čet: — Naprej, junaki!

Nato se odprva vrata in vse je planilo za njim. Strašno klanje, ki je prenehalo večeraj, se je sedaj nadaljevalo. Berberi, vedoči, da je njihovo življenje na kocki, niso štedili, nego klati vse, kar jim je prišlo pod roko. Hešam ben Soliman je bil povsod, kjerkoli je pretila nevarnost. Njegov brat, Abubekr, ki je večeraj delal čudeže junaštva, se je danes slaboboril, zakaj rana ga je močno ovirala. A ni pobesil rok, nego sekal z mečem, kjer je le mogel.

— Ven iz mesta — to je bilo geslo. Vendar se to ni dalo kar tako izvršiti. Kakor divji tigri so naskakovali berberi na ljudstvo.

Jok in stok je donel na vse strani. Trupla, ki so ležala od stoječih po ulicah v mlakih krvi, so bila poptočana in razmrcvarjena od konjice in pehote. Berberi so vedeli, da morajo prodrati iz mesta in da ni časa pleniti po hišah, vendar so, kjer so mogli, plenili in puštošili. Razbijali so vrata in okna in kar jim je prišlo pod roko, da se tako osvetijo nad zmagovalci.

Tako so se v divjem plesu prčili že do mestnih vrat. Ljudstvo, ki se ni našlo tako silovitega navala, se je v prvem hipu nekoliko splašilo. Ali to prvo začudenje in plašost je kmalu prenehalo in berberi so občutili, da so kordovski meščani hrabri ljudje in mnogi berber je izdihnil svojo dušo. A drugega izhoda ni bilo, nazaj iti se več ni dalo. Treba se prebiti skozi sovražne vrste.

Prebiti se skozi sovražne vrste je pomenilo, izgubiti mnogo žrtev. Z jedne, kakor z druge strani je padlo mnogo junakov v tem meščanskem boju, a še niso mogli berberi prodrati vrst besnih meščanov.

— Naprej — vpil je Hešam ben Soliman. — Vrzite se na meščane s kopji. Pokažite, da ste junaki.

Z novo silo, z novo močjo so se vrgli berberi naprej. Naposled se jim je posrečilo priti do izhoda mestnih utrd.

Tu je Hešam ben Soliman s svojim bratom zaostal, ker, kakor je bil prvi, ki je planil iz vojašnice, tako je hotel, da odide prej zadnji vojak iz mesta, predno odide on.

Ali ta smelost mu je bila v pogibelj. V tem trenutku so navalili oddelki krščanskih andaluzijskih čet in ga odrezali od svojcev.

Tako je ostal z Abubekrjem in nekaterimi v vrstah sovražne vojske. Sprevidel je, da je izgubljen, vendar ni izgubil poguma.

Z mečem v roki je stal in se boril množično. Videl je, kako pada mož za možem njegovih zvestih, a on, kakor bi bil nedotakljiv.

Naposled ga pograbitva dva močna Andaluziana ter ga vržeta na tla. Ko se je to zgodilo, je nastal trušč in veseli vzkliki so zaorili po mestu.

Ko so berberi, ki so bili že izven mesta, slišali te vzklike, jim je bilo takoj jasno, da se je zgodilo nekaj strašnega. Hoteli so nazaj v mesto, a železna vrata so bila zaprta in na okopih je stala vojska. Vsi berberi, ki so še ostali v gradu, so bili vjeti in odvedeni pred kalifa Muhameda.

Ta se je ravno vrnol od molitve iz džamije, ko je slišal, kaj se je zgodilo. Takoj je sklical svoje najodličnejše prvake.

Ko so se zbrali, je dal pripeljati jetnike in rekel zbranim: — Strašna sodba se mora izvršiti nad temi razbojniki, ki so se drznili dvigniti zopet svojega zakonitega kalifa. Sami so s svojim delom podpisali svojo smrtno obsodbo. Kaj, mislite, zvesti moji svetovalci?

In vstali so vsi, ter potrdili kalifove besede. — Smrt so zaslužili.

Edini Wadha el Ameri je obsedel Muhamed namršni čelo in vzklikne: — Nu, ali ti ne želiš smrti svojih največjih sovražnikov? Tebi so v prvi vrsti stregli po življenju.

A Wadha el Ameri vstane, prekriža roke na prsih in reče: — Sveti kalif, to kar si rekel je resnica. Ti zarotniki so v resnici zaslužili smrt, vendar bi ti jaz ne svetoval, da jih pogubiš. Dokler so živi in v tvojih rokah, so nam dragocen zaklad, oni so nam neka vrsta jamstva, da se njihovi pristaši ne bodo več upali na nas. Pripravljeni bodo, da se pomirijo, ako bodo zvedeli, da vsak njihov napad na Kordova povzroča smrt njihovih prvakov. V slučaju pa, da bi se vzkjub temu vojskovali z nami, in se jim posreči, da njamejo koga izmed naših plemenitih ljudi, evo nam teh zarotnikov v zameno. Naposled je pa tudi škoda takih junakov, da poginejo tako sramotno. Kdo ve, morda jih ravno tvoje velikodušje spreobrne in iz nezvestih podanikov postanejo tvoji najboljši sinovi...

Nekaj časa je kalif mirno poslušal, kaj njegov hadžib govori, nato je močrt obraz njegov in ostalih svetovalcev, kakor bi se hotel uveriti o vstisu tega govora.

In v resnici se mu je zdelo, da je opazil na nekaterih obrazih odobravanje, kar ga je vznemirilo.

A vse bolj ga je razburilo, ko je djal ranjeni Hešam ben Soliman, obrnivši se k hadžibu: — Hvala ti, junaški nasprotnik moj. Tega se nisem nadejal od tebe. Misliš sem, da te bom vrgel v ječo, da se bom naslajal ob tvojem mrtvem truplu, ker sem te smatral ne samo mojim krvnim sovražnikom, nego celo tiranom, ki hrepeni, da se napije moje krvi. Sedaj vidim, da sem se prevaril. Po tvojih žilah teče viteška kri, in da nisi samo hraber, ampak tudi moder. Naj ti poplača Alah tvojo dobroto. Naj mi dodeli, da se zgodi čudež, da ti to povrnem...

Kalif je dosedaj molče poslušal berberskega vodjo, ali sedaj mu seže v besedo: — Vraš se, suženj, če misliš, da bi se kdaj to zgodilo. Priznavam, da tina moj hadžib v marsičem prav, ali jaz sem dobro premislil. Vsako usmiljenje napram tebi bi se tolmáčilo, kakor plašljivost od moje strani. Drugi vojaki, videč, da se zarotnikom ne zgodi ničesar, bi se uprli. Ne, moj dragi hadžib, ne bom poslušal tvojega nasveta. Ti lopovi so se drznili dvigniti roko zopet svetost mojega kalifata, in tu ne poznam milosti. Potrebno je, da se tak zločin ostro kaznuje. Dokazano je, da so meni in mojemu hadžibu stregli po življenju, dokazano je, da so navalili na moj alkazar z oboroženo roko. Ako bi mi ne bila bojna sreča mila, bi imeli ti sedaj mene v rokah in gotovo ne bi imeli usmiljenja. Moja sodba je kratka. Glava Hešam ben Solimana in Abubekrjeva se naj takoj odseka in vrže preko grajskih zidov, v tabor afriških čet. Naj vidijo izdajalec glave svojih vodij in naj vedo, kaj jih čaka ako se ne spokore in mirno oddaljšijo v najdaljne kraje mojega cesarstva.

Obsodba je bila izrečena. Hešam ben Soliman, začuvši svojo obsodbo, reče: — Dobro sem slišal tvoje besede in grem v smrt brez bojazni. Ali to ti rečem še pred smrtjo, pazi, da se to, kar sodiš sedaj nam, ne bo vračalo.

— Molči, izdajca — vzklikne Muhamed in reče vojakom. — Odpeljite te lopove in izvršite smrtno obsodbo.

Dve uri po tem je bila glava Hešam ben Solimana in njegovega brata Abubekra odsekana in vržena čez rajsko zidovje.

Ko so se pokazali krvniki na zidovih in visoko dvignili krvave glave, je zaorila cela Kordova veselja. A ko so se glave vržene z zidovja, prikotale v tabor afričanov, je nastala med njimi nepopisna žalost in tisoče kletev je donelo čez mestno zidovje in tisoče ljudi se zaklelo, da morajo osvetiti smrt svojih vodij.

Glave so umili in takoj poslali nekak Hešam ben Solimana. Solimanu ben Hakem ben Solimanu ben Anasneru.

Ko je zagledal glave, je zakril obraz z rokami in za trenutek se je začelo njegovo pridušeno ihtenje.

Berberi, ki svojega junaka niso nikdar videli plakajočega, so mu jeli klicati: — Ne plakaj, nego misli na osvetlo! — Osveta je moja — vzklikne mladee in izder emeč iz nožnice. — Kolnem se, da od tega trenutka ne bom miroval, dokler ne izvršim krvne obsodbe na onih, ki so uničili moj rod, kri moje krvi in moj ponos, tako mi preroka Muhameda. A vas, bratje, vas prosim, bodite mi v pomoč.

— Hočemo — so se odzvali številni glasovi in za njimi so ponavljale te besede vse berberske čete.

— Bodi naš vodja in gospodar — vzklikne večina berberskih prvakov. In za nekaj hipov nato je vedela vsa berberska vojska, da ima novega po-

veljnika, a to Solimana ben Hakem ben Soliman ben Anasnerja.

In za nekaj trenutkov je vedela vsa Kordova, vedel je tudi kalif Muhamed, da Berberi niso splašeni vsled kalifove obsode, nego še postali divjejši in da hrepene po osveti.

Kalif je na te vesti postal mirk in dolgo časa ni hotel z nikomer govoriti. Samo zvečer tistega dne je dal poklicati k sebi Wadha el Amerija in rekel:

— Morda bi učinil pametneje, ako bi poslušal tvoj nasvet. Wadha se mu je poklonil in odgovoril: — Kdo ve, kaj je pisano v zvezdah? XIV.

Ko je zvedela Fatima od starke, kaj se je zgodilo s Strezinjjo, se je s prva udala nemi bolesi in tuginanju. Misli-la je, da ji mora srce počiti od bolečine. Ali kmalu se ji je pojavila v glavi misel, da še ni vse izgubljeno.

Fatima je slišala, kako sta se razgovarjala Meho in Ibrahim, da Strezinjo ni mrtev in to je bilo dovolj, da se je zbudila v njeni glavi misel, kako bi ga osvobodila. Povedala je to starki.

— Mati, ali ni mogoče, da bi gospoda, onega iz Hrvatske rešila na kak način?

Starke je na te besede strašno osupnila, nato pa dodala tožno: — Ne, moja Fatima, na to se ne da niti misliti, zakaj ključki od ječe so tako izdelani, da ni mogoče odpreti vrat drugega, nego da jih vlonimo. Razun tega čuvata ječo zvesta stražnika.

— Katera? — vpraša deklica, v kateri je zažarel žarek nade. — Ibrahim in Meho.

Deklica se prestraši in vzklikne: — Mar ona, ki ju naš gospodar nazivlje za panterja? — Da ona! — Oh, potem je Strezinjo izgubljen. In deklica sklone turobno svojo glavo na prsi, ne vedoč si pomoči.

— Ubogi Strezinjo, ubogi Strezinjo! Kaka sreča bi bila za te, ako bi me nikdar ne bil videl. Ne zastirali bi ti temni zidovi temnice solčne svetlobe. Oh, da bi se ne bila nikdar rodila. Ne trpela bi že od rane mladosti in bila v nesrečo sebi in vsem drugim, ki me vzljubijo.

Te besede je Fatima izgovorila mehote glasno in grenke solze so ji orosile mlado lice.

Starke, ki jo je slišala, je postala istotako žalostna. Plemeniti mladee, ki je bil še tako darežljiv, ji je zelo ugajal. Omilil se ji je pa še bolj, ko je videla, kako postopa z njim Abubekr.

Starke je sovražila Abubekra in ako je prenašala njegovo zmerjanje in posovanje, je bilo to samo na videz, siloma. Ako bi se le dalo, pobegnila bi od njega prvi hip.

Fatima pa je ljubila v resnici, kakor svoje dete, a sedaj, ko je videla, kako joče, jo je jela tolažiti.

— Golobica moja, ne plakaj, zakaj s solzami si izkvariš svoje lepo lice. Žalost ti začrta črte in tuga te postara. — Kaj mi mar lepota, kaj mi mar mladost — vzklikne deklica žalostno — ako mi je ugrabljena sreča mojega življenja, moj dobri Strezinjo.

Starke sklone roke. — Ah, mili Bog, kako ljubiš tega mladca! Ali glej, kaj potem, ako se reši, tvoje lice pa ostane od žalosti grdo. Potem te ne bo več maral in te pustil na cedilu.

Deklic se skozi solze zaiskre oči in malo, belo ročico položi na njena usta in vzklikne: — Kako moreš kaj takega reči o njem? On je najplemenitejši človek na svetu, na njem ni sence laži, on je kakor angelj, in me ne zapusti.

— Glej, glej... komaj enkrat si se razgovarjala z njim — reče starke — in že ga poznaš tako dobro. V resnici, prav ima oni, ki pravi, da je ljubav slepa, čeprav ima oči. Sicer pa govori o tem, kar je glasno.

— In kaj je to? — vpraša deklica. — Saj si malo prej sama rekla, da treba poskrbeti, da rešimo Strezinjjo iz ječe.

— Da, to je resnica, a sama si rekla, da ni nobenega upanja. — Da ni nobenega, nisem rekla — pomežika starke z očmi.

In deklica jo je objela in jela poljubovati. — Ko se ji je starke izgrgala, reče: — Čakaj, ne veseli se tako. Ti me objemaš in poljubljaš, kakor da sem že rešila Strezinjjo, ali to je zelo nevarno delo. Veliko vprašanje je, ali bo uspelo.

Deklica je obmolknila in tiho sedla na prostor, kjer je malo prej sedela. — Prosim te, kaj si e zamislila — vpraša starke.

— Ali ni mladee govoril nekaj, kar je v zvezi z močnim hadžibom Wadho el Ameriem.

— Da, to je rekel. — Da, to je rekel. — Gotovo je Wadha njegov prijatelj. — Ni dvoma! — To bi lahko bila pot za njegovo rešitev.

— Hadžib je mogočen. — Treba mi samo javiti, kje je njegov prijatelj in brez dvoma najde sredstvo, kako ga reši. Vsekako je pametnejši od tebe in mene. — Imaš prav! — On ima mnogo ljudi, ima mnogo denarja.

Fatima jo prekine. — Čakaj! Ker govoriš o denarju, ali (Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠLJITE NAM EN PAPIRNAT DOLAR in prejeli boste po ekspressu eno steklenico **HAMILTON CLUB PURE WHISKEY** (one full quart) in eno quart finega **SOMA PORT WINE**. Obe steklenici — objemo v lepem zaboju — je za en sam papirnat dolar. Pišite C. F. ZARUBA & CO., 318 Third Ave., Pittsburg, Pa.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne alog-ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00

C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Frank Lopartz
400 Ohio Street JOLIET

STARA GOSTILNA
NAJBOLJŠA POSTREŽBA.

W. J. BRADY
ADVOKAT.

Posojuje denar in prodaja posestva.

Orpheum Theatre Building
JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši cement, apno, S, Tu dobite najboljši CEMENT, APNO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOG.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.
JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi. Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi škodbi. Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim. Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH ŠMODK

Posebnost so naše "The U. S." 10c in "Meerschmum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les
Če boš kupoval od nas, ti bomo vslej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.
Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cederne stebre, desk in single vse vrste.
Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.
Predno kupiš LUMBER, oglasi se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na voglu DES PLAINES I NCLINTON STS

Geo. Svetlecich
PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA
Chicago Telephone 3868.
107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.
DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennox
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg.
Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna
JOHNSONOV
"BELLADONNA" OBLIŽI
REVMAZIZMU, FROKOSTI, PLOŠNJI IN PREDNI BOLEZNI, Bolesti v KOLKU, BRAZENJU, ŽIVOTU, Bolesti v ČREVIH, VNETJU OPGNE MESA, NEVRALGIJA, PROTINU, PRESLAJENJU, OTREPLJCI, AŽIČ, Bolesti v LEDENI, SLABOTNEH KRŽU, Bolesti v KRŽU, HUDEM KAŠLU

VRNIMO SE!

Prav radi se spominjamo onih dni, ko smo bili krepki in polni zdravja in življenja, in ko si bil vsvesti, da je ta svet nebeski raj, poln sreče in veselja za nas. Kaj nas je zadelo, da nismo več onega mnenja; da smo premenili svoje navade in se odtujili od srednje poti, ki se imenuje zmernost v vsaki stvari? Vrnimo se k starim navadam, k navadni hrani, k bolj resnemu delu, k svežemu zraku, a zlasti pa moramo pazno skrbeti za svoje prebavne organe, da preprečimo zabasanost in nje posledice, ter slabost in nervoznost. Kakor hitro opazimo nered, ne pozabimo na

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To zdravilo je jako važnega pomena, ker pospešuje delovanje prebavnih organov in tako nam povrne prejšnje navadno zdravje za dobo dokler zopet ne pademo v razvade.

To zdravilo tudi —

PREKINE BOLEČINE IZ DROBJA, ODSTRANI ZABASANOST, DOPRINESE OKUS DO HRANE, POMAGA PREBAVLJATI, OKREPČA PREBAVNO MOČ, OHRANI ORGANE DELAVNE, ODSTRANI NERVOZNOST.

Urejuje, okrepuje, daje novo moč, prepreči in odstrani zabasanost, potolaži glavobol, da je pomoč dekletom in ženam v slučaju neprilik, ter vseh drugih enakih boleznih.

CENA \$1.00. V LEKARNAH.

Ako hočete preprečiti bolečine, imejte vedno priručno **TRINERJEVO LI-NIMENT** in ribljite telo z njim kadar čutite najmanjšo boleost, bodisi revmatično ali nevrvalgično. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER, IZDEL OVATELJ.
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Slovensko Katoliško **Marije** (S. C. M. B. Society of) Ustanovljeno 15. avgusta 1900 PITTSBURGH.

Vnebovzete St. Mary's Assumption Organizirano 2. aprila 1910 PENNSYLVANIA.

Samostojno Pod. Društvo

GLAVNI ODBOR:
Predsednik: FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar: GAŠPER BERKOPEK, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blagajnik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:
Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4623 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEČ, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.
Rejalki pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.
Društveno Geslo: "V slogi je moč."

V SLUŽBI KALIFA.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

bi se ne dala podkupiti Ibrahim in Meho?

— Panterja! Hm! Ne vem. Morda bi se dala, ali vsekako je to nevarna reč, jima o tem kaj povedati. Ako bi se slučajno ne dala podkupiti, naznanila bi Abubekru in potem gorje ubogemu Strezinji.

— Ali kaj nama je storiti — vpraša deklica?

— Najprej treba govoriti z Wadho el Ameriem.

— Zakaj tedaj odlašava? Na delo! — reče Fatima.

— Ali misliš, da je tako lahko priti do Wadhe. In koga naj pošljemo k njemu?

— Idi ti.

— Jaz? Ne! Bojim se. Ako o tem slučajno zve Abubekr, ne šalil bi se in moja glava bi ne sedela več tako lepo na vratu, kakor sedi sedaj.

— Potem mi poišči koga drugega.

— Koga?

— Ali ne veš v resnici za nikogar?

— Ne vem.

— J, potem ne kaže drugo, nego... Ali predno je izreka svojo misel, obmolke in pogleda nezapno starko. Ali ta ni bila zadovoljna, da je Fatima obmolnila in jo jame spraševati.

— Povej samo, golobica moja, koga misliš. Ali se bojiš svoje dobre matere. Nobenemu ne povem, saj te ljubim kakor punčico svojega očesa.

— Resnica — se spomni Fatima — ako nama bo sreča mila in postaneva Strezinja in jaz svoja, ali bi, mamica, ne hotela iti z nama? Ljubila bi te, kot pravo mater.

— Hm, zakaj ne, — se razveseli starka. — Da ti povem resnico, to življenje pri tem prokletem Abubekru se mi je pristudilo. Edino česar bi se bala, je potovanje tako daleč in še celo preko morja. Lahko nas napadejo besni volkovi, ali ujamejo divji gusari, lahko bi...

— Ej, to ni ravno tako hudo, mamica moja. Vse kar praviš, ni take nevarnosti. Sicer pa, ako je pisano v zvezdah, da pogineš, pa pogineš, bodi kjer koli si.

— Vendar je bolje umreti v postelji, kakor pa v vodi.

— Fatima ne odgovori na te besede ničesar. Starka jo prime za roko in ji pogleda v oči.

— Dete, ti si prej nekaj zatajila pred menoj, bojim se, da bi se ne zgodila nesreča.

— Nemorem tajiti in nečem, ker te zelo potrebujem. Hotela sem si samo nekoliko premisliti, predno ti povem.

— Povej mi takoj, to je najbolje... Kaj nameravaš?

— Namenila sem iti sama.

— Kam?

— K Wadhi el Ameriji.

— K hadžibu — vzklikne starka in se pograbi za glavo.

— K hadžibu.

— Ali si zblaznela?

— Na koga pa se naj obrnem in za nesem?

— Ali pri preroku, mar misliš, da te deklico puste hoditi po mestu. Ali ne poznaš naših navad?

— Ali Fatima se ne uplaši, nego reče odločno:

— Dobra mamica moja. Sama grem, a ne kot deklica.

— Nego? — se začudi starka.

— Kakor pravi pravcati musliman.

— V moški obleki?

— Da. In kaj je na tem tako strašnega?

— Ali ne veš, kake nepravilne te zadeve, ako te spoznajo?

— Prepusti to meni. V ostalem, kdor se ničesar ne upa, tega prezira Allah.

— Strah se me pošlašča, ako slišim tako namero.

— Glej, mene se pa vedno bolj pošlašča pogum, da to, kar sem namenila, tudi izvršim. Ali pri tem potrebujem tebe.

— Kako?

— Pomagati mi moraš, mamica?

— Ali kako? Da poletim s teboj v smrt? Ako se Abubekr prej vrne domov, nego midve? Kaj potem? Potem nama je smrt gotova.

— A če se sploh več ne vrneva?

— A to je vratolomstvo, kar se je porodilo v tvoji mladi glavi. Meni, starki, niti ne pristojta, da hodim po tvojih potih.

— Saj tega tudi ne zahtevam. Želim od tebe vse kaj drugega.

— Kaj? — vpraša starka razburjeno.

— Preskrbi mi moško obleko.

— To hočeš od mene, ubožica? Ali veš, da je to isto, kakor če ti podam čašo s strupom, ali veš, da drviš s tem nepremišljenim činom naravnost v smrt.

— Ne, nikar se tako ne plaši. Junaki in smelim srcem pomaga Allah sam. Prinesi mi, česar te prosim, za drugo ne skrbi. Kar sem se odločila, da izvršim, izvršim in če mi je tudi umreti. Boljša je hitro smrt, nego tako življenje, katerega živim sedaj. Moj dragi vzdihuje sedaj v ječi, a jaz tukaj pasem lenobo in trtim dragocen čas. Kako srce je v meni! Ali je to lepo? Naposled, če mi ne preskrbiš obleke, pa pobegetem od tod taka, kakor naša sem. In potem je vsega konec.

— Ali si v resnici zblaznela? Ali kaj storiš, ako začnem sedaj kričati in pozovem naše panterje. V resnici, brzo bi ti izbil iz glave te bedaste misli.

— Fatime plane iznenadjena, kakor splašena srna in vzklikne:

— Ne, mamica, tega ne storim, ti imaš v svojih prsih srce, in to srce ni

okrutno, temveč dobro. Menda me ne nameravaš umoriti?

— Te besede je izpregovorila Fatima tako mило in blago, da se je starki srce topilo.

— Dete; zakaj drugo bi poklicala panterja, kakor zato, da ti zabranim tako bedasto hiteti v pogibelj. Storiš bi to samo zato, ker te ljubim. Ali vidim, da je tvoja ljubezen napram Strezinji silna.

— O da. Ti ne veš, kaj čutim v srcu. Nič me ne more potolažiti od onega časa, ko sem se z njim razstala. Kaj mi je življenje brez njega? Pali me ta ogenj in zdi se mi, da hodim kakor mrlič med živimi, kakor da se bližam grobu. Kaj mi mar oči, ako ne vidim njega? Kaj mi mar ušesa, ako ne morem poslušati njega? Kaj mi mar usta, ako mi ne morem govoriti besed ljubezni in udanosti? In naj se še bojim smrti? Zrela levov in tigrov niso tako strašno, kakor je strašno življenje brez njega.

— Žudež božji — ji seže starka vmes — kako ti teko besede. In kako naglo si se zaljubila vanj! Prav tako se mi zdi, kakor da gledam pred seboj živo sužnjico, o kateri pripoveduje pisatelj Gabis.

— Kaj pripoveduje?

— Ako želiš, ti prečitam.

— Nimam časa poslušati pravljic.

— Ali poslušaj to, povsem je kratka in slična tvoji ljubezni.

— In starka odhiti iz sobe, ter prinese zavitek, iz katerega jame čitati:

— Evo, kaj pravi Gabis: Vozil sem se z Muhamedom Ibn Ibrahimom iz Samare v Bagdad in to na njegovih lastnih jahti. Komaj smo spustili sidro, zaukaže sužnjem, da razpno na krovu šotor, in sužnje naj pojo ob spremljevanju godbe. Tedaj zapoje ena, spremljuje sama sebe z lutnjo sledeče verze:

Za one, što se ljube milost molim, što ne imadu pomoči ne druga.
Oh, kako dolgo moraju se bežati, i snosit niemo, što im srce para.

— Ko je prenehala peti, jo vpraša druga sužnja v šali: "No torej, kaj store ljubimci v takem slučaju?" Nato odgrne pevka zaveso in plane v reko. Pri gospodarju je stal mlad suženj. Njegova dolžnost je bila, da je odgnal muhe svojemu gospodarju. Ko je videl, da je sužnja izginila v valovih, skoči tudi on v valove. In tako ju je združila reka... Ali to ni povest, ki kaže vso silo in moč ljubezni? Kakor je ona sužnja ljubila svojega dragega in rajši umrla, nego živela brez njega, tako ljubiš tudi ti svojega Strezinjo.

— Prav imaš — reče živo Fatima — tudi jaz bi storila tako. Ako ne morem živeti skupno, naj naju vsaj združi smrt. Ali glej, meni ni uti to sojeno. Moj mlji koprni v ječi, naju ne družij krv ene ladje, s katere bi lahko skupaj poiskala smrt v reke ledenih valovih.

— Ali tega ni treba, golobica. Tvoja ljubezen ni tako brezuspna. Ako se Strezinja reši, lahko postaneš najsmrečnejše bitje na svetu. Tam daleč na morju jadranskem bo stal tvoj grad in srečna boš v objemu svojega moža.

— Oh, ti mi govoriš o sreči — se spomni Fatima — a jaz preživim življenje najtežje ure. Pomagaj mi, da se vsaj nekaj tega izpolni, kar si rekla o moji sreči in hvaležna ti bom do groba.

— Torej ti moram prinesiti obleko — vpraša starka.

— Tega te prosim in ničesar drugega.

— In ako ti prinesem obleko, kaj porečeta evnuba, naša panterja? Kako prevariš njg?

— Se bom še domislila, ali prej mi prinesi obleko.

— Dobro, naj bo — reče starka — ako že hočeš. Ljubezen ti je zmešala glavo in ti nisi nič manj zaljubljena, kakor je bila Olaja.

— Olaja?

— O, ali se ti niso pravila o Olaji?

— Ne.

— Potem še ti moram o tem pripovedovati.

— Bilo bi mi ljubše, ako takoj odideš po obleko.

— Sedaj itak ni mogoče, da bi prišla do Wadhe, ali jutri v jutro ti prinesem obleko.

— Ali res ne moreš prej — reče Fatima s tožnim glasom.

— Ni mogoče! Ali hočeš, da ti povem o Olaji?

— Pa povej!

— Olaja je bila hčer sužnje kalifa Madhija, polusestra Haruna Rašida. Obraz ji je bil, kakor mleko in kri, oči kakor blisk, pela je, kakor slavček, ali da ti povem resnico, bila je takšna, kakršna si ti. Zlagala je svoje lastne pesmi in njene pesmi se pojo še danes. V kalifovi palači so jo čuvali, kakor oko v glavi, zakaj ona je bila radost in veselje na cesarskem dvoru. Hvalili so njeno lepoto, hvalili njeno duhovitost, hvalili petje in pesmi, hvalili njen glas... Edino, kar je kazilo njeno lepoto, je bilo znamenje na čelu. Ali ona je bila umna žena in veš, kaj je storila, da zakrije to napako? Vedno je nosila na čelu trak posejan z dragulji. Kmalu so to vzljubile vse gospe in naenkrat je ves dvor Harun al Rašida nosil enake nakite. Da ne pripovedujem dalje. Zaljubila se je v paža na kalifovem dvoru. In ta ljubav je bila tako silna, da ni mogla odlojti sreč. In veš kaj je storila? Obiskala je svojega paža, in ker tega drugače ni mogla storiti, splazila se je po nevarnem potu po žlebu za dež, ki je bil

pritrjen na strehi in o tem zložila pesem:

Kaj vsled ljubezni sem prebila radi tebe, reči mi ni moč; po stezi strašni sem hodila na kočki žitje stavlajoč.

— Ali ni bila to vražja ženska? In sedaj se ogleduješ ti Fatima v tem njenem vzgledu?

— Fatima na te besede ne reče ničesar. Solnce je zapadlo in noč se je polahko spuščala na zemljo, kar naenkrat se zasliši strašen krik.

— Kaj je to? — se splaši starka. — Zdi se mi, da slišim žvenket orožja in v daljavi bojni krik.

— Obe jameta poslušati.

— Resnično, nekaj se godi zunaj?

— Oh, — vzklikne starka — morda zopet kaka vstaja, kaka meščanska vojna? V tej nesrečni Kordova se ne more pomiriti ljudstvo.

— V tem se je nebo zardečilo.

— Neki gori. Strašen požar mora biti. Gorje, če gori mesto in zgoriva midve.

— Ali bi bila to taka nesreča? Vsaj najdveva s Strezinjo skupen grob.

— Brrr — se zgame starka. — Kake strašne misli so to. Ali te, golobica moja, tako veseli, da se živa spečeš? Jaz nimam zato daru. Potem mi je smrt v valovih reke, ali pa celo v jadranskem morju, ljubša.

— Hrum in vpitje je postajalo vedno lučje, nebo se je čimbolj rdečilo. Glasovi vojske so se slišali čimbolj glasneje. Razumeli so se poedini vzkliki.

— Smrt tiran!

— Smrt berberom!

— Smrt lažikalfu!

— Ti vzkliki so se razločili povsem dobro in sedaj sta vedeli, za kaj se gre. Berberi, afriške čete, torej tudi njun gospodar grede v boj. Ako zmagajo, potem ujamejo Wadho el Amerija, hadžiba in brez dvoma mu odsekajo glavo. To je Fatima pomislila takoj, in lice ji je obledelo.

— Ako pogine Wadha el Ameri, kdo mi reši mojega Strezinjo?

— Prav govoriš, golobica — odvrne starka trepetaje. Ali niti bolje ne bo, ako zmagata hadžib in kalif.

— Kako misliš to?

— Ker bodo čete kalifove navalele v domove, kjer so stanovali berberi. Tudi sem bodo prišli in porušili in požgali vse, kar jim pride pod roko, naju pa ubili... Kaj storimo, kaj storimo?

— Sužnja sem — reče Fatima — kaj bodo z mano?

— Kaj bodo s tabo — reče starka. — Ti si lepa, ti si mlada, tebe ne ubijejo. Ali gorje meni, starki... glavo mi odsekajo.

— In zakaj bi prinesli meni, tebi pa ne? — vpraša Fatima.

— Vzamejo te za ljubico ali te prodajo za drag denar v kak harem. Tam ne dobiš drugega Abubekra, ki te je imel v svojem haremu, na največje čudo, nedolžno, kakor dete.

— Ti misliš?... — vpraša deklica mirno.

— To je gotovo.

— Ali povem ti, da raje umrem.

— Ali ti je tako malo do življenja?

— Bila bi za vedno izgubljena za Strezinjo.

— Uboga moja golobica, uboga Fatima tudi sedaj misliš na njega?

— Mislim in vem, kaj mi je storiti.

— Kaj?

— Fatima ničesar ne odgovori, nego gre v kot, kjer je bilo njeno ležišče. Pripogne se in izvleče bodalo.

— Kaj delaš? — vzklikne starka. — Kaj hočeš s tem?

— Ti vprašaš?

— Ali se nameravaš boriti zoper celo vojsko — vpraša z nekakim sočutnim posmehom starka.

— Ne bom se borila zoper nikogar.

— Kaj pa?

— To bodalo si porinem v srce prej, nego se mi približa kdo ter me uropa vzoru mojega srca.

— Kako čudno dekle si ti, kako čudno... — pokima starka z glavo.

(Dalje prih.)

Joliet Steam Dye House
Professional Cleaners and Dyers
STRAKA & CO.
Office and Works, 642-644 Cass
Chicago Phone 4444, N. W. 483.

W. C. MOONEY
PRAVDNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.
Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akter ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akter zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizo polične železnice. Za podrobnosti vprašajte
GEORGE WARNER YOUNG,
Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postreženi.
Prvo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

Samo pri meni se dobe patentirana in garantirana sledeča zdravila: za rast in proti spadanju ženskih in moških las, kakor tudi za rast mlkih brk in brade; za revmatizem, kostibolj ali trganje v nogah, rokah in križu; za rane, opekline, bole, ture in kraste, itd. Kateri bi radi svojo zdravlja brez uspeha, grantiram \$800. Pišite takoj po cenik. "Koledar" in žepna knjiga od 30 strani vredna 5 dolarjev za vsakega ki jo prebere. Pošljite 6 centov v marikah, nakar vam pošljem Koledar in knjžico.
JACOB WAHČIČ
1092 E. 64th St. Cleveland, Ohio.

MICHAEL CONWAY
106 Loughran Bldg.
Cass and Chicago Sts. JOLIET
Psojtuje denar na zemljišča.
Insurance vseh vrst.
Surety Bonds.
Steam Ship Agent.
Both Phones 500.

Chicago Phone 788 N. W. Phone 257
James L. McCulloch
MIROVNI SOĐNIK
IN JAVNI NOTAR.
M. D. POSTELANZYK,
klerik in tolmač.
317 Jefferson Street, nasproti Court House, Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE
SLOVENSKI PRAVDNIK
ADVOKAT
V So. Chicago, Ill.:
Soba 218—9206 Commercial Ave.
Telefon: South Chicago 579.
Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
Sobe v najem in Lunch Room.

Učite svojo deco slovensko moliti in čitati
iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje
KATEKIZEM
KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.
Stane s poštnino vred samo 25c
ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.
Pišite ponj na:
Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kečije in ambulanci pripravljene ponoči in podnevi. Najboljša postrežba za krste, žanitive in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. — Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK
Pogrebni Zavod in Konjušnica.
7749 COMMERCIAL AVE. SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA
kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Conkord prodaja
Josip Svete
1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.
Conkord rudeče vino 60c galona
Catawba belo vino 80c galona
Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.
Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popolnoma naravna, kar jamčim. Naročilu je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA
Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu
Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.
Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložten denar. Pod vladno kontrolo.
3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

— Ni mogoče! Ali hočeš, da ti povem o Olaji?

— Pa povej!

— Olaja je bila hčer sužnje kalifa Madhija, polusestra Haruna Rašida. Obraz ji je bil, kakor mleko in kri, oči kakor blisk, pela je, kakor slavček, ali da ti povem resnico, bila je takšna, kakršna si ti. Zlagala je svoje lastne pesmi in njene pesmi se pojo še danes. V kalifovi palači so jo čuvali, kakor oko v glavi, zakaj ona je bila radost in veselje na cesarskem dvoru. Hvalili so njeno lepoto, hvalili njeno duhovitost, hvalili petje in pesmi, hvalili njen glas... Edino, kar je kazilo njeno lepoto, je bilo znamenje na čelu. Ali ona je bila umna žena in veš, kaj je storila, da zakrije to napako? Vedno je nosila na čelu trak posejan z dragulji. Kmalu so to vzljubile vse gospe in naenkrat je ves dvor Harun al Rašida nosil enake nakite. Da ne pripovedujem dalje. Zaljubila se je v paža na kalifovem dvoru. In ta ljubav je bila tako silna, da ni mogla odlojti sreč. In veš kaj je storila? Obiskala je svojega paža, in ker tega drugače ni mogla storiti, splazila se je po nevarnem potu po žlebu za dež, ki je bil

ZA
PISMENI PAPIR,
KUVERTE,
NAKAZNICE,
BOLNIŠKE LISTE
IN PRAVILA
v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglasne in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:
Amerikanski Slovenec
JOLIET, :: ILLINOIS.
DELO JAMČIMO.

Kapitanova pripovedka.

Kapitan Jacquard je bil zanimiv človek. Bil je velike, krepke postave, vendar pa prozine. Imel je celo prijeten obraz, s katerega je odsevala čilost in veselje do življenja.

Kapitan je primeroma zgodaj opustil vojaško službo. Življenje v garnizijah mu ni ugajalo; vleklo ga je samo za nenavadnimi dogodilki. Delal je rad to, kar se mu je obljubilo, in ker je bil takega značaja, je šel na potovanja.

Pred vsem so imele zanj privlačno silo neznane dežele. Skrivnostni Tibet, napol barbarske pokrajine v Ameriki so mu bile posebno priljubljene. Po dolgih letih se ga je videlo samo po par ur v Parizu, kjer je bil samo toliko časa, da se mu je ponudila zopet ugodna prilika za nadaljno potovanje.

Prijateljem je vedno rad pripovedoval o svojih doživljajih, in vedno je bil užitek, poslušati njegove besede.

S pojedino smo praznovali njegov povratek v Pariz in tudi takrat se ni pustil dolgo časa prositi. Začel je pravi s smehljajem na ustih:

"Vem, gospodje, na kaj čakate; dolžan sem vam povrtni izborni dne s kako pripovedko. Dobro, ne bom se odtegnil svoji dolžnosti.

Na mojem pomorskem potovanju iz Kitajske v Ameriko sem se seznanil z nekimi mladimi Mehikancem, ki je bil v svoji domovini lastnik velikih kavin in tobaknih nasadov.

Opisoval mi je lepoto pokrajine, ki jo tuji malo obiskujejo, kjer so bujne plantaže, v tako blišču barvah, da sem sklenil potovati v Mehiko. Prepotoval sem od severa do juga vsa Mehiko in doživel marsikaj, kar pač ni vredno pripovedovanja, a v pokrajini, kjer biva moj prijatelj, me je pričakovalo presenečenje, katerega bi nikdar ne verjel. Spoznal sem, kaj je — strah.

Potoval sem skozi pusto pokrajino, kjer ne živi skoro noben človek. Zaradi večje varnosti sem si znal pridobiti za spremstvo z denarjem dva revna človeka. — Ko je nastopil večer, smo iskali prenočišča.

"Senor, jaz vem tu v okolici za neko prenočišče," mi je dejal eden mojih spremljevalcev. "Ali naj gremo tja?" "Seveda!" sem odgovoril. "Ne mika me preveč, prenočevati pod milim nebom."

"Dobro, pojdimo. Gostilničar sicer nima veliko sob na razpolago, a je moj prijatelj in bo storil vse, kar je v njegovi moči."

Zaupali smo se njegovemu vodstvu. Medtem je nastala noč, droben dež je začel padati, da smo bili vsi premočeni. Počasi smo šli naprej, dokler nismo v daljavi zagledali luči. Prenočišče!

Da, to vam je bil hotel! Razpokano zidovje, slamnata streha, mesto s steklom so bila okna zamašena s popirjem... kratkomočno prava zločina beznica.

Velik, surov mož, z bakrenastim obrazom nam je prišel nasproti. Naš vodnik mu je povedal, česa želimo. "Moj gospod želi tu prenočiti in midva tudi."

"Z največjim veseljem; v hlevu je dovolj prostora."

"V hlevu?" vzkliknil sem ogorčen. "Da, kje drugodi pa? Ali mislite mogoče, da je to tukaj kaka palača? Hlev je popolnoma dober in najmanj deset možakarjev iz prerije se je že notri vzgnezdi. Se bodo morali pač nekoliko bolj skupaj stisniti, potem boste imeli že dovolj prostora."

Gotovo nisem razvajen, kar se tiče prenočevanja na potovanju, a vendar se mi ni zdelo pametno, prenočevati s kakimi desetimi ali dvanajstimi pustolovci v istem hlevu.

To je tudi pripravilo gostilničarja, da je začel premišljevati. "Mogoče imam še kako sobo za Vas, ali prej moram napraviti v njej red."

"Dobro, senor," sem odgovoril, "moja spremljevalca lahko spita v hlevu, a zase moram imeti posebno sobo. Ali je še kaka prostora?"

"Nobena; a mogoče bi se dalo eno izprazniti."

"Lahko počakam. Plačilo mi je stranska stvar."

"Plačilo znaša pet pijastrov."

"Dobro."

"Seveda se mora plačati naprej."

Kaj sem hotel? Moral sem plačati. Komaj pa je imel gostilničar denar v žepu, je izginil.

Moja spremljevalca sta šla v hlev in ostal se msam.

Da bi mi ne bilo predolgočasno, sem šel v takozvano gostilniško sobo. Nad menoj sem slišal letati ljudi semtertja. Iskali in prenašali so težko sobno opravilo. Torej se je vendarle pripravljala zame kaka sobica.

Toda, ali je bila tema, ki me je obdajala, ali je bilo enoglasno pluskanje dežja ali žalostna hiša — bilo mi je, kot bi me nekaj davilo, bilo mi je tesno, in vse te priprave nad mojo glavo so se mi zazdele, kot bi mi napovedovale nesrečo.

Končno je odprl vrata moje sobe in postavil luč na mizo.

"Ste-li s tem zadovoljni? Vi gotovo niste boječji ali praznoverni?"

"Ne," odgovoril sem hitro, "pa zakaj me to izprašujete?"

"Ker je večeraj ponoči nekdo umrl v tej postelji."

"Naravne smrti?"

"Gotovo! Prepričan sem, da s nekim svojim tovarišem, končno sta se spoprijela, in prenesli smo ga sem gori s tremi krogli v trupu. Zato sem moral šele pospraviti v sobi in potrebno urediti. Lahko noč, senor, in miren počitek!"

Poklonil se je globoko in zaklenil vrata od zunaj.

To, kar mi je povedal, ni niti najmanj me vplivalo! Doživel sem že druge stvari, in poleg tega sem bil tudi utrujen. Začel sem se slačiti, to se pravi, odložil sem klobuk in slekel svojo suktnjo in čevlje. Predno sem se vlegel k počitku, sem še preiskal in natančno ogledal sobo.

Oprava je obstajala iz postelje, enega stola in gugalnice se mize. Na vratih je bil nalepljen kos papirja, na katerem je bilo načekano sledeče oznako:

1. Če dežuje v posteljo, najde potnik dežnik v kotu pri oknu.

2. Prosi se, da se odev ne jemlje s seboj.

3. Goste, ki so navajeni spati s čevlji na nogah, se prosijo, da čevlje prej osušijo.

4. Prosi se, ne se vznemirjati, če se spodaj v gostilni streljal.

Gostilničarjeva odkritosrčnost, ki sodi svoje goste brzokne po zunanosti, mi je izborno zabavala. Vlegel sem se v posteljo, z revolverjem pri rokah. Navado imam, da nosim s seboj vedno čtivo in naj bo še tako poznoponoči, berem vedno še nekaj časa v postelji. Tako sem storil tudi oni večer.

Po nekaj minutah mi je padla vsled nerodne kretnje sveča na tla, ne da bi ugasilna.

Da bi se kaj ne vnelo, sem se priklonil ter hotel pobrati svečo. Pri tej priliki pa sem zagledal pod mojo posteljo velik, v platno zavit predmet, ki je bil na las podoben človeški postavi. V trenutku sem skočil iz postelje.

Previdno em poklenil in začel tipati čudni zavoj.

Občutil sem roko, potem nogo — ni bilo dvoma, nekdo je bil skrit pod posteljo. Že sem pograbil za revolver, ko sem se spomnil gostilničarjevih besedi: "Prejšnjo noč je nekdo tu umrl."

Sedaj mi je bilo vse jasno. Prišel sem, ko je truplo ubitega človeka ležalo še v postelji in da bi zaslužil pet pijastrov, je skrtil gostilničar truplo pod posteljo, da bi tega jaz ne opazil.

Seveda mi je sedaj popolnoma minulo veselje do spanja. Obul sem zopet čevlje ter se vsedel na stol v nasprotnem kotu sobe.

Od tam sem pozorno opazoval beli zavoj, ki ga je pošastno osvetljeval migljajoči plamen sveče. Stresala me je groza. Spomnil sem se, kaka grozna noč me čaka. Niti ganiti se nisem upal, a to, kar se je pozneje zgodilo, je bilo še groznejše. Mrtvec se je nenkrat premaknil. Mislim, da deluje preveč napeta moja domišljija, toda ne, — mrtvec se je gibal dalje.

Napel sem revolver in zakričal: "Vstanite, če ne, ustrelim!"

"Za božjo voljo, ne streljajte," se je začulo prestrašeno napol angleško, napol špansko izpod postelje, "raje mi pomagajte ven, če ne, se zadušim."

"Toda, kaj pa iščete pod mojo posteljo?"

"To vam bom povedal takoj. Najel sem sobo za to noč, ko pa mi je dejal gostilničar, da je prišel nek bogat tujec, ki hoče tu spati, sem se dal pregovoriti za dva pijastra, da sem prevzel vlogo mrtveca."

"Kaj, vlogo mrtveca?"

"To je tu navada. Če kdo umrje, se ga zavije v platno in položi pod posteljo. Ne zamerite mi, ako sem se pustil pregovoriti. Dobil sem, kot sem rekel, za to dva pijastra. Le pojdite zopet mirno v posteljo..."

Kapitan Jacquard si je prigljal novo smodko in dejal:

"Zagotavljam Vas, gospodje, da sem se-le to noč spoznal, kaj je strah. Seveda nisem šel več v posteljo, "Mrtvec" je bil čisto prijazen človek in igrala sva karte do jutra.

"In ko je prišel gostilničar, sem rekel smejoč:

"Napravili ste mi izreden užitek. Prvič v življenju sem igral z mrtvecem karte."

Zahvala.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda št. 8 K. S. K. J., Joliet, Ill.

Zahvaljujemo se vsem, ki so se udeležili veselice, ki je bila namenjena v korist društvene blaginje. Zahvaljujemo se prav posebno društvu sv. Barbare št. 65, Joliet, Ill., ki so se njegovi člani večinoma udeležili. Zahvaljujemo se pa tudi našim gostilničarjem, ki so nam darovali pijačo. Imena darovalcev so: John Petric (mal sodec), Anton Nemanich st. (mal sodec), John Grahek (mal sodec), Steve Stukel (mal sodec), Joseph Zalar (mal sodec), Louis Wise (škaflo cigar), John Tezak (škaflo cigar), Martin Gršič (škaflo cigar). Bog jim poplačaj tisočkrat!

Z bratskim pozdravom Odbor.

— Priporočajte rojakom Amerikanskega Slovence, ki je edini katoliški list v Ameriki. Stane le \$2 na leto.

\$100.00 v gotovini ZASTONJ. - 21 KAMENOV 14KAKATNO POLAČENA URA \$6.65

\$100.00 v gotovini damo vsakemu, ki nam dokaže, da prodaja še kak drugi te pristne ure na 21 kamenov, 14karatno pozlačene, jamčene za 20 let za našo ceno \$6.65 in da daje 35 darov ZASTONJ. Da uvedemo in razširimo vsepovsod naše pristne ure na 21 kamenov, stavimo to ponudbo in vsakemu, ki nam pošlje ta oglas ter 20 centov depozita, pošljemo takoj po pošti ali ekspresu na ogled tako pristno uro na 21 kamenov, 14-karatno pozlačeno, s trojnimi pokrovom, bogato gravirano, jamčeno za 20 let za katero je naša posebna cena \$6.65. Poleg te ure dajemo teh 35 darov popolnoma ZASTONJ. Veržica s priveskom, model revolverja na 32 kaliber, bodalce, pipo, ventrilifon, žepni nožič, pisalno pero, majhno-budilko, britev, posodico s čopičem, privesek k klobuku, križec, brošo, prstan, zapestnico, poročne prstane, majhen model ure s priveskom, zapestnico s uro, iglo-zavratnico, zapestne gumbe, zavratne gumbe ter ročno ogledalo z glavnikom, kavelj z zaponko. Če se vam bo uro in teh 35 predmetov prineslo na vaš dom ter vam bodo ugajali, potem plačajte ostanki. Te ure so jamčene za 20 let in tekom tega časa popravimo ali zamenjamo za novo popolnoma zastonj. Treba nam je poslati le 20 centov v znak, kaj ter uro, da se pokrije pošne stroške. Nezadovoljnim vrnemo denar. Če želite imeti dobro uro, potem kupite to uro na 21 kamenov, 14-karatno pozlačeno, jamčeno za 20 let. Iz Canade je treba poslati ves denar vnaprej. Uporabite to ponudbo ter pošljite denar takoj. Naslovite tako: UNION SUPPLY COMPANY, DEPT. 176, SAINT LOUIS, MO.

Lansingov odgovor.

Washington, D. C., 7. dec. — Tajnik Lansing je danes odgovoril na prošnjo od strani Nemčije na Združene Države, imenovati vzroke, ki so bili merodajni za zahtevo, naj se nemška vojaška pribočnika Boy-Ed in von Pápen odpokličeta.

Odgovor predstavlja obsežno listino, ki jo je nemško poslanstvo takoj odposlalo v Berlin.

Požar.

Springfield, Ill., 7. dec. — V požaru, ki je razsajal davi v trinadstropnem Boston Storu od McPheeson in Edwards cestah, je prejkone storila smrt neka deklica. Vse blagovne zaloge v vrednosti \$130,000 so bile uničene.

ZA KRATEK ČAS.

Sodnik: "Kaj veste o zatožencu?"

Priča: "Ne dosti, ker sem malo z njim občeval. Dvakrat sem mu pač nekaj dal: enkrat tristo kron; drugičkrat pa eno zausničo — pa nisem nič nazaj dobil."

Ustrašil se je.

Brumen: "Kako je to, da Zmahen nič več vina ne pije?"

Zlajpah: "Gospod župnik mu je dejal, da bo moral na onem svetu toliko vode izpiti, kolikor bo tukaj vina popil — in to ga je ostrašilo!"

Godba na italijanskem bojišču.

Godala: Puške, topovi vseh kalibrov, strojne puške, ročne granate, mine, ognjemeti. Glasovi: Šššš — žžž — sssj — rsk — ljuj — bim — zrr — bum — brum — srum — trrr — rrr — tok, tok, tok — tak, tak, tak.

Neprijetna pohvala.

Neki heroinski odvetnik je dobil nekoč pismo in v njem 50 mark. Pismo se je glasilo tako-le: "Ljubi gospod odvetnik! Pred 6 meseci ste me zagovarjali pred sodiščem, ker sem bil obtožen, da sem na nekoga branjevca svojega psa nadražil in da sem ga še pretepel potem, ko ga je pes dobro uadelal. Takrat sem vam dal naprej samo 10 mark, pa ste le poslali svojega pomočnika, ki je svojo reč prav dobro opravil, kajti sam sem se čudil, da sem bil oproščen. Vaš zastopnik je zame tako lepo govoril, da sem skoraj mislil, da je branjevec kriv. Če bi zagovornik ne bil jenjal, bi bilo gotovo tako izpadlo, da ni pes branjevca ugriznil, ampak branjevec psa. V znak hvaležnosti vam pošljem še 50 mark s prošnjo, da bi tudi mlademu gospodu nekaj odšteli."

NA PRODAJ ŽIVI PREŠIČI OD 150 do 250 funtov težki. Vzemite South Chicago St. karo do Mills Road, potem greste četrty miljje zapadno. R. Hochenbach, Chi. phone 2640-Y-4. Joliet, Ill.

Imamo v zalogi Mohorjeve Knjige ZA LETO 1916.

- Izšlo je šestero knjig in sicer: 1. Koledar za leto 1916. 2. Mesija, 2. zvezek. 3. Zgodovina c. in kr. pešpolka št. 17. 4. Zgodovina slovenskega naroda, 5. zvezek. 5. Slovenske večernice, 69. zvezek. 6. Trojka, povest, namesto molitvenika.

En iztis knjig po pošti stane \$1.50, za naročnike v Pittsburghu, Clevelandu in Chicagu pa samo \$1.30 ker v teh mestih imam zalogo. Sprejemam tudi udnino za prihodnje leto, ki znaša samo en dolar.

Alois Skulj

P. O. Box 1402, N. Y. City, 100114

Urada telefon Chicago 100 Stanovanja telefon Chicago 3247
JOSIP KLEPEC
JAVNI NOTAR
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

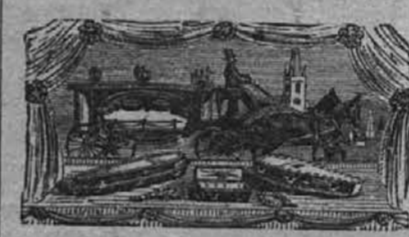
Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

W. H. KEEGAN

POGREBNIK.

Slovinci v La Salle in okolici: Kar dar potrebujete pogrebniaka se obrnite na to trdko in prepričani bodite, da boste najboljše postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) pokličite nas po telefonu, ker smo vedno pripravljene — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno. POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS

W. H. KEEGAN, Telefona št. 100 — vsak čas. Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zaborj (12 steklenic) za \$10.50
- Kranjski Slivovec, zaborj (12 steklenic) za \$10.50
- Baraga, zdravilno grenko vino, zaborj (12 steklenic) za \$5.00
- Ravbar Stomach Bitters, zaborj (12 steklenic) za \$7.00
- Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaborj (12 stekl.) za \$10.50
- S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaborj (12 stekl.) za \$10.00
- Cognac Brandy, zaborj (12 steklenic) za \$9.00
- Holland Gin, zaborj (15 steklenic) za \$12.00
- Rock and Rye, Quarts, zaborj (12 steklenic) za \$6.00
- Californijsko Vino, zaborj (25 steklenic) za \$7.00
- Californijsko Vino, zaborj (25 steklenic) za \$6.00
- Domaeé Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po \$7.50

Z naročilom je poslali Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olj, in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376. N. W. 97
120 Jefferson St. JOLIET, ILL. N. W. telefon 556

Podpirajte trgovce, kateri imajo oglaš v Amer. Slovincu.

Naročite zaborj steklenic

novoga piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.